

**2016. március 9-én benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Németországi Szövetségi Köztársaság****(C-142/16. sz. ügy)**

(2016/C 165/14)

*Az eljárás nyelve: német***Felek***Felperes:* Európai Bizottság (képviselők: C. Hermes és E. Manhaeve meghatalmazottak)*Alperes:* Németországi Szövetségi Köztársaság**Kereseti kérelmek**

- A Németországi Szövetségi Köztársaság megsértette a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv <sup>(1)</sup> 6. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségeit, amennyiben Hamburg-Moorburgban egy széntüzelésű erőmű engedélyezésekor nem végezte el a természeti területre gyakorolt hatások megfelelő és teljes vizsgálatát.
- A Németországi Szövetségi Köztársaság viselje az eljárás költségeit.

**Jogalapok és fontosabb érvek**

Hamburg városa vízügyi engedélyt adott a moorburgi kőszéntüzelésű erőműnek, amelyben engedélyezi számára, hogy az Elba-folyóból nyert vízzel biztosítsa az erőmű vízhűtését. A rendelkezésre álló hatásvizsgálat felismerte annak veszélyét, hogy a hűtővízkivétel elpusztítja az Elbán felfelé vándorló halakat, és ezáltal jelentős hatást gyakorol a folyó felsőbbi szakasza mentén elhelyezkedő Natura 2000 területekre, amelyek állományvédelmi célkitűzései az érintett fajokra is kiterjednek. Végeredményben azonban a hatásvizsgálat tagadta, hogy ez a védett területekre jelentős hatást gyakorolna, mivel az erőmű és a kérdéses védett területek között létrehozott hallépcsőt kárenyhítő intézkedésnek minősítette. A hatásvizsgálatból azonban hiányzik a Moorburgnál feljebbi folyószakaszon már létező vagy engedélyeztetni kívánt egyes erőművek esetleges kumulatív hatásainak vizsgálata.

A 92/43/EGK irányelv 6. cikke (3) bekezdésének második mondata értelmében a projektek a hatásvizsgálat figyelembevételével csakis akkor hagyhatók jóvá, ha kizárható, hogy azok a Natura 2000 területeket hátrányosan befolyásolják. Amennyiben nem így van, a jóváhagyás csakis az irányelv 6. cikkének (4) bekezdésében meghatározott szűkre szabott feltételek mellett adható meg.

A Bizottság véleménye szerint a kérdéses hatásvizsgálat két szempontból sem megfelelő, illetve teljes. Először is a hallépcsőt az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése keretében kárenyhítő intézkedésnek minősítette, jöllehet a Bíróság által a Briels-ítéletben (C-521/12 <sup>(2)</sup>) felállított kritériumoknak megfelelően az mindenképpen az irányelv 6. cikkének (4) bekezdése szerinti kiegyenlítő intézkedésnek tekinthető. Másodszor viszont elmulasztotta az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése szerint elvégezni a fent említett esetleges kumulatív hatások vizsgálatát. Mivel Hamburg városa ennek alapján kizárta a védett területekre gyakorolt, az irányelv 6. cikkének (3) bekezdése értelmében vett jelentős hatást, nem tett eleget az irányelv 6. cikkének (4) bekezdéséből eredő követelményeknek, így elmulasztotta az alternatív megoldások vagy a nyomós közérdek vizsgálatát.

<sup>(1)</sup> HL L 206., 7. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 102. o.

<sup>(2)</sup> ECLI:EU:C:2014:330.